

ДОСТА ЈЕ БИЛО САША РАДУЛОВИЋ

јануар 2017. године

МИ НЕ ОДУСТАЈЕМО.

Док не укинемо партијско запошљавање.
Док не укинемо тајне штетне уговоре.
Док не уведемо универзалну социјалну заштиту.
Док не уведемо универзалну здравствену заштиту.
Док не смањимо намете на рад.
Док не укинемо медијски мрак.
Док не размонтирамо паразитски систем.
Доста је било!

www.dostajebilo.rs | office@dostajebilo.rs | 011 32 82 600

Три године раста Доста је било

Удружење грађана Доста је било основали су пре тачно три године Саша Радуловић, Мирослава Миленовић, Душан Павловић и Александар Стевановић на платформи борбе против партијског запошљавања, корупције и стварања уређеног друштва са једнаким правилима, правима и могућностима за све грађане. Покрет Доста је било после три године од оснивања прераста у странку Доста је било, једину која забрањује партијско запошљавање, бори се за ПОТПУНУ транспарентност и представља најјачу политичку снагу која може да ослободи Србију чврстог и смртоносног загрљаја организованог криминала.

Покрет Доста је било је после три године од почетних 2,1% дошао на преко 15% подршке и расте у готово немогућим условима, у потпуној медијској блокади, нападан и блаћен са свих страна, упркос свему и само захваљујући доследној привржености здравој и праведној идеји. На изборима 2016. г. ДЈБ је освојио 226.000 гласова, односно 6,02%. Четврта смо снага у парламенту са 16 посланика. У Београ-

ду смо освојили 11,2% и били други по снази одмах иза СНС-а. За мање од осам месеци деловања у Скупштини Србије та прошлогодешња подршка је више него дуплирана. Данас тражимо ванредне парламентарне изборе и прилику да направимо земљу из које се не бежи, земљу у коју се враћа јер се у њој лепо живи.

Наша мисија је од самог почетка била и остала иста – да од Србије направимо уређену земљу, са јаким институцијама које су јаче од организованог криминала који је ушао у власт и директорксе фотеле државних и монополских предузећа. Зато радимо на томе да региструјемо странку Доста је било и захтевамо ванредне парламентарне изборе јер желимо мандат да у Србију уведемо правни и демократски систем, једини који може да гарантује економски напредак. Да бисмо то постигли, морамо да победимо на изборима и уведемо ред.

Захваљујући доследној борби у Скупштини Србије за права грађана и слободне медије, против страначког запошљавања, корупције, против пљачкашких субвенција и отимања

пензија и плата лекарима, професорима, полицајцима, војницима, подношењу на десетине кривичних пријава због злоупотребе службеног положаја, тужби и уставних иницијатива... подршка нам је порасла на преко 15% и расте и даље јер доследно испуњавамо све наше принципе. Покрет је пример да политика може да буде чиста, јер кад политику воде пристојни људи, она постаје пристојна.

Србији је за то време све горе. Од грађана се све бесомучније отимају новац, шансе за пристојан посао и живот. У Србији све лагодније живи једна мала група људи око председника Владе који је себе наметнуо уместо свих институција које уништава. Да бисмо то зауставили морамо да победимо на изборима, изградимо систем и уведемо ред. Србији је потребна нова политичка сцена и нови пристојни људи, систем а не вођа. Покрет "Доста је било" након три године постојања прераста у политичку странку центра. Победићемо на наредним парламентарним изборима и направити од Србије земљу у којој се радо и лепо живи.

Интервју Душана Павловића НИН-у

Показали смо да се одлучно супротстављамо овој политици

Кога ће „Доста је било“ подржати на председничким изборима?

– Наш став је да сачекамо да Александар Вучић каже ко је кандидат напредњачке странке, након тога ћемо рећи кога подржавамо. Мислим да би стратешки било боље да је цела опозиција чекала да се он први изјасни. Не желимо да ускачемо себи у уста и да се изјаснимо пре њега.

(...)

Да ли је ваша недавна изјава да вам је лично ближи Саша Јанковић од Вука Јеремића била испад из те стратегије?

– Рекао сам своју личну преференцију, али то никако не може да се протумачи као став Покрета „Доста је било“.

Ако је ваш став да треба да се подржи онај кандидат који има веће шансе да победи, каква је ваша процена: ко има више шанси у трци са Вучићем, Јанковић, или Јеремић?

– Ако вам одговорим, то је већ давање информација Вучићу, а то не желим.

Да ли све стратегије падају у воду пред истраживањима која кандидату Вучићу прогнозирају победу у првом кругу?

– Олако узимате истраживања Фактор плуса. Мислим да је подршка Александру Вучићу и СНС озбиљно мања у односу на оно што се пласира

кроз истраживања јавног мења. Друго, избори су лажирани. Његова подршка није толика.

Одакле вама податак да је Александар Вучић пао на око 30%?

– Из истог истраживања које нам је прогнозирано између 6 и 8% уочи прошлих избора. Тај извор нам сада говори да су напредњаци јако пали, да смо ми и „Двери“ јако порасли и да су све остале опозиционе странке испод цензуса.

Да ли верујете да је могућа победа било ког кандидата кога не подржи Вучић?

– Мислим да јесте. Али све зависи од тога шта ће се дешавати у опозицији, односно између ова два опозициона кандидата који су за сада кандидати. Било би јако добро да не нападају један другог, да се не ствара отровна атмосфера која би могла да пасивизира један део бирачког тела. Било би важно да се ти кандидати подрже међусобно и пре првог круга, а поготову ако неко од њих уђе у други круг. То би у великој мери могло да створи позитивну атмосферу у којој је могуће да се победи Вучићев кандидат. Без тога, тешко.

(...)

Читајући саопштења ДЈБ, разумем да нисте у бољој позицији од обичних грађана који нагађају да ли ће, или неће бити расписани и ванредни парламентарни избори. За кратко време сте од уверења да хоће,

дошли до претпоставке да неће? Зашто данас мислите да Вучић бежи од расписивања ванредних избора?

– Зато што човек на један начин размишља када мисли да има 40 или 45%, а на други када сазна да има 30% подршке. Или када чује да његов главни противник „ДЈБ“ који је имао 6-7%, данас има 15% подршке. Мислим да он после ових информација више није толико расположен за парламентарне изборе, са 30% подршке му то постаје озбиљан проблем.

(...)

С којом логиком тражите ванредне изборе имајући у виду непостојеће услове за равноправне услове у тој трци?

– Ситуација није ништа гора него у априлу 2016. Медији су у сличном стању, а оно што ће бити другачије је што ће на следећим изборима контрола избора са стране опозиције бити озбиљнија. (...)

Да ли после ових података мислите да „ДЈБ“ има право да уђе у нове изборе пре него што се институционално не рашчисти евентуална крађа гласова на прошлим изборима?

– Када би судски било могуће да се то дотера до краја ми бисмо на томе инсистирали, али то није могуће, рок за жалбу је 24 сата, а записнике смо на једвите јаде добили пет месеци касније.

Зашто је немогуће да кажете: не желимо да излазимо на изборе где се фалсификују записници?

– Могу то да кажем и да тиме предам све у руке Александра Вучића, не знам да ли је то баш паметно? Дакле, ми ћемо бити много боље опремљени контролорима него 2014. И 2016. године, а мислим да ће и председнички кандидати озбиљно схватити колико је важно да се не ослањају на контролоре међународних организација.

ОЕБС је рекао да је на прошлим изборима све било О.К.?

– ОЕБС шаље контроле на 19 од 8.400 бирачких места, шта они могу на том узорку да утврде?

Шта сте учинили у протеклих годину дана да се изборите за равноправно учешће у медијима, као предуслов за нормалније услове у следећој изборној трци?

– Шта можемо да урадимо са медијима? У време Бориса Тадића је била изражена контрола медија, а сада је још горе, просто је невероватно да међународни фактори то не виде. Ми ћемо се појављивати у медијима када нас позову, с пуном свешћу да учествујемо у трику: „ево вам једна емисија да се сви појавите у њој, причајте сат и по о чему год хоћете, а онда вас опет следећих 6 месеци неће бити нигде“. У међувремену ће се у улози лажне опозиције појављивати Чедомир Јовановић, он, наравно може, али „Доста је било“ не може. Немам ништа против да се Александар Вучић појављује највише, али да ли је нормална чињеница да ја, или Саша Радуловић нисмо били на РТС-у од 24. априла 2016. до пре два дана? ДЈБ је четврта најјача парламентарна странка у Србији.

Како је могуће да паралелно са свим ненормалностима које наводите, не верујете да би било најнормалније да одбијете учешће у тој фарси слободних избора?

То не би могло да прође јер би Александар Вучић наш бојкот искористио да народу Србије и међународним факторима сервира лажну опозицију, која у Србији увелико постоји.

Ко је лажна опозиција?

ЛДП, ЛСВ, ДСС, све странке које су на локалу у коалиционим споразумима са СНС. У том блоку је и странка која се зове СРС, која веома често напада СНС, али Александра Вучића, никада. То је поента те врсте режима, у теорији се зове „изборни ауторитаризам“, а у пракси подразумева да направите све „фејк“ – фејк опозицију, фејк судство, фејк опозициону штампу, на пример недељник „Експрес“, итд, итд.

У име чега међународне организације задужене за ту врсту контроле, аболуирају и подржавају „фејк“ демократију?

Очигледно су преговори око Косова оно због чега ЕУ и САД и многе друге земље склапају очи, пуштају једног полуаутократу да урушава си-

тем демократских институција да би преговори око Косова текли у правцу који њима одговара.

Како можете да анулирате најезду страних инвеститора?

– Испоставило се да је предуслов за долазак страних инвеститора уништавање домаће привреде. Да бисте дали субвенције странцима, морате да тај новац најпре узмете од домаћих привредника и грађана. Систем субвенција је створио велику корупцију, која се после 2012. год. наставила. То би требало да буде централно питање изборне кампање: како то да су Богољуб Карић и Млађан Динкић данас на слободи? То су питања на које Вучић нема одговоре.

Одакле Вам после свега уверење да већина која подржава Вучића тражи одговоре и да он има разлога да им се удвара?

– Власт која је сигурна у тако велику подршку не би себи дозволила да се за недељу дана одрекне толиких људи и пројеката које је осмислила. Одустало се од поткрадања грађана преко рачуна за струју, одложена је одредба закона да су грађани дужни да стављају нове регистарске таблице на аутомобиле за две године, смењен је Миша Ваџић, .. Власт која мисли да има 50%, како нам сугерише „Фактор плус“, нема потребе за толика одустајања.

Рецимо да ово јесу докази да се власт урушава, али остаје утисак да је још увек недоказано да бисте ви знали шта да радите на тим рушевинама?

Директор јавног предузећа који направи дуг од 200 милиона евра, који грађани Србије покривају из свог џепа, не би више могао да буде директор.

То је говорио и говори и Вучић?

– Јесте, говорио је. Али, који директор јавног предузећа је смењен од када је он на челу Владе, или од када је био ППВ? Када би опозиција имала приступ јавном сервису, неко би могао да га пита: „Друже, кога си ти смењено у последњих 5 година?“ Благоје Спасковски, председник

РТБ Бор је направио огромне дугове, тамо је већ 10 година, за то време је променио неколико странака. Како је могуће да он и данас води РТБ?

Да ли вам делује могуће да би грађани на предстојећим изборима, председничким, или општим, могли да се досете да казне опозицију због неспособности да се уједини и окупи око заједничког кандидата, па да закључе: Ма колико се власт урушавала, ви ћете остати скупина сујетних људи, неспособна да се бави ником и ничим, осим сама собом?

Могуће је, поготову ако главне перјанице опозиције буду ЛДП и ЛСВ. Мислим да би било много добро да се сви иони људи који предводе те странке склоне са политичке сцене, да оду у неки други филм, како би комплетној опозицији олакшали да смене овај режим. Док се то не реши биће тешко сменити Александра Вучића.

Да ли сте мислили о људима који су гласали за „ДЈБ“, а из ваших наступа у Скупштини извукли поуку: „Свака вам част за досетке, али, колико видим, кроз сте беспомоћни“?

Подршка која је порасла је индикатор да се то грађанима допало. Нико не очекује да 16 посланика може да усваја законе какве желимо, али смо показали да се одлучно супротстављамо оваквој политици. Ми шаљемо поруку шта ће бити сутра и до које мере смо спремни да идемо да бисмо се супроставили овој власти.

Малициозни новинар би рекао: певаћете, ако доћете на власт?

Порука је била да смеомо да отпевамо песму коју нико други у Србији, укључујући и њеног аутора, не сме да отпева.

Укључујући и вас који нисте учествовали у тој представи?

Био сам спречен. Наша порука је била да се и тиме покаже отпор, нисмо случајно изабрали песму „Пада Влада“, нема кафане у којој музика сме да вам одсвира ту песму. Ни Момчило Бајагић је не пева на својим концертима. C

Анализа ДЈБ

На прошлим изборима украдено 300.000 гласова

На априлским изборима прошле године Александар Вучић је организовао крађу готово 300.000 гласова тако што је странкама на власти, на републичком новоу, пребацио опозиционе гласове. Ово је тачан број гласова које су на локалном нивоу добили опозициони грађански покрети, странке мањина или опозиционе странке, а који су постизборном крађом, током изборне ноћи и пребацивања необезбеђеног изборног материјала, препаковани у гласове за СНС, СПС и СРС на републичком нивоу. Детаљна упоредна анализа гласања на локалном и републичком нивоу, показује да је СНС крађом повећао свој резултат на републичком нивоу за око 6%, а СРС за око 3%, а пад СПС-а су задржали на минимуму.

Коалиција око СНС је постизборном крађом укупно узела 198.225 туђих, опозиционих гласова. На локалним изборима СНС је са коалиционим партнерима освојио 1.493.137, а на републичким 1.691.362 гласа. Разлику од скоро 200.000 гласова узели су од опозиције. СРС је крађом гласова на републичком нивоу забележила 100.444 гласа више него што су добили на локалним изборима, где су освојили свега 182.144 гласа. Листе ДЈБ, ДС, СДС, ЛДП, ЛСВ, Нова и мањине освојили су на републичким изборима 46.628 гласова мање него на локалном новоу. Једино објашњење за овакву нелогичност је крађа и преправљање бирачких спискова које је било масовно. Испада да је свих 300.000 грађана који су на локалу гласали за неку од група грађана, на републичким изборима гласало за СНС или СРС. Свих 300.000.

Саша Радуловић је још током изборне ноћи изразио сумњу да су избори покрадени. И сам Александар Вучић је рекао да је покрет ДЈБ имао преко 8% гласова по истраживањима јавног мњења, а освојио је 6%. Сумње су пробуђене и након поновљених избора на једном бирачком месту 22 на Новом Београду које је једино место где се поклапају резултати на локалним и републичким изборима. На локалним изборима на Новом Београду су листе СНС, СРС и СПС освојиле 38%, а све остале 60% гласова. Резултати републичких избора на Новом Београду су потпуно другачији: 53% за СНС, СПС и СРС, а 44% за све друге. Разлика на Новом Београду је 15% између гласова које су на локалном и на републичком нивоу добиле листе СНС, СПС и СРС. Тих 15% гласова који су се крађом прелили у републички резултат СНС, СРС и СПС припадају опозиционим бирачима. Једино се на бирачком месту 22 у Новом Београду поклапају резултати избора на локалном и на републичком нивоу јер је током поновљених избора крађа била немогућа, листићи су одмах пребројани, директно су ишли у Републички завод за статистику и приказани на њиховом сајту па није било могућности за крађу. На свим другим бирачким местима на Новом Београду извршена је додатна крађа након затварања бирачких места.

Није ни најмање вероватно да су гласачи који су на локалном нивоу дали поверење опозиционом мађарском Покрету за грађанску Суботицу, на републичком нивоу гласали за СНС и СРС, а према резултатима избора управо

се то догодило – од 8 Мађара, 5 је наводно гласало за СНС и СРС на републичком нивоу. Коси са са здравим разумом и да је од сваких 5 Младеновчана који су гласали за Бели – Само јако, а било их је укупно 5.190, чак 4 дало глас СНС-у и СРС-у или СПС-у на републичком нивоу, односно 4.210. У питању су покрадени гласови.

Локални избори нису могли бити лажирани јер су резултати били доступни одмах након затварања бирачких места, а на републичке резултате се чекало сатима и након дугог периода у изборној ноћи, када су преправљани записници и препакивани џакови са изборним листићима. Опозициони гласови пребачени су у скор странака на власти.

Изборна крађа је омогућена тако што су необезбеђени џакови са бирачким материјалом пребацивани сатима од бирачког места до Републичке изборне комисије, а у међувремену су препакивани и преправљани бирачки записници.

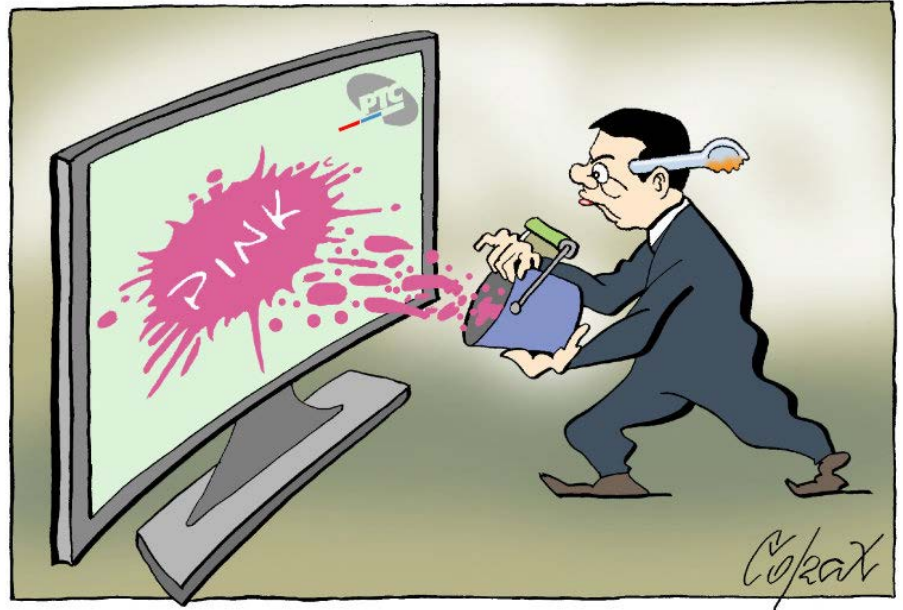
Власт која почива на овако масовној изборној крађи је нелегална и покрет Доста је било захтева да Влада поднесе оставку и распише ванредне парламентарне изборе. Сматрамо да су изборну крађу организовали лидери странака које су профитирале од крађе, пре свега Александар Вучић, директор Републичког завода за статистику Миладин Ковачевић и бивши председник РИК-а Дејан Ђурђевић, као и да су врхови странка СНС, СПС и СРС непосредно учествовали у препакивању џакова и преправљању записника. Против свих њих ће покрет Доста је било поднети кривичне пријаве.

Поштовани генерални директоре,
главни уредниче
и остали уредници,

Одговорни сте за мрак, цензуру, једноумље и недостатак дијалога који су данас заштитни знак Србије. У емисијама РТС-а од завршетка априлских избора прошле године ни у једној емисији није гостовао нико из најјаче опозиционе политичке организације Доста је било. Власт се, то нам је познато, највише плаши ДЈБ, али власт није власник РТС-а, а директори, уредници и новинари РТС-а не би смели да раде како им диктира лични страх од власти него по професионалним и етичким стандардима. Нема ниједног професионалног правила којим би се могла објаснити чињеница да грађани Србије нису имали прилику да девет месеци чују председника покрета Доста је било.

Будући да се представљате као медијски сервис свих грађана Србије, грађана који су гласали за покрет Доста је било, али и оних који захваљујући вашем ћутању никада нису чули за нас, а дужни сте да им дате шансу да буду информисани, будући да се ваше политичко-информативне и дебатне емисије рекламирају као "озбиљан дијалог" супротстављених ставова и као емисије које "отварају све теме важне за Србију и њене грађане" обавештавамо вас да вам стојимо на располагању и да смо спремни да вам помогнемо да испуните прокламоване циљеве објективног и информативног сервиса. Спремни смо да вам помогнемо да престанете да будете мегафон СНС-а.

Обавештавамо вас да је пре девет месеци покрет Доста је било остварио четврти изборни резултат у Србији, други најбољи у Београду,

Отворено писмо Радио телевизији Србије

да је постао парламентарна странка и да вам на располагању стоји наших 16 посланика из Скупштине Србије од којих су многи међу највећим стручњацима у својим областима. Грађани имају право да их чују преко свог јавног сервиса.

Подсећамо да је током целе предизборне кампање о покрету Доста је било извештавано мање него о неким странкама које су добиле мање гласова него што је било потребно

потписа за предају изборне листе. РТС се тиме обрुкао, позивамо вас да се не брукате више. Примера ради, током једне предизборне недеље СНС је у информативним емисијама РТС-а (не рачунајући извештавање о премијеру и министрима) био заступљен са 3.828 секунди, коалиција СПС-ЈС 1.365 секунди, Доста је било 28 секунди, мање чак и од Заветника којима је посвећено 667 или Левице Србије 249 секунди. Такав цензорски тренд сте задржали до сада.

Зашто се систематски крије оно што има да саопшти најјача опозициона парламентарна снага и политичка опција која расте?

Јавни сервис грађана Србије је као најјачи и највећи национални медиј најодговорнији за чињеницу да данас нема објективног информисања. Новинарство на РТС-у свело се на полтронство према премијеру и владајућим структурама. Чињеница да не извештавате о ставовима Доста је било и да никога из покрета не зовете у ваше емисије говори да нема слободу за изношење критичких ставова, а самим тим ни основних услова за културу дијалога коју сте дужни да подржавате.

Очекујемо од вас да будете професионални, храбри, аналитични, да истражујете велику корупцију у којој се дави данашња Србија. Очекујемо од вас да будете поштени према грађанима који вас финансирају. Очекујемо од објавите ово отворено писмо и да нас позовете у емисије да говоримо. C

Срдчан поздрав,
Доста је било

Након девет месеци девет минута на РТС

Били смо у праву – РТС је прихватио захтев председника Владе и покушао да организује окршај опозиције у синоћној срамној емисији "Упитник". Шешел, који није смео да дође у емисију и суочи се са лидерима опозиције, послао је свог представника Шаровића и покушао да нападне не власт, већ опозицију. Када овај јефтин покушај није успео и пошто су се радикали дефинитивно раскринкали као лажна опозиција, штафету је преузела – водитељка. Прекидања саговорника, проглашење паузе у стилу Маје Гојковић кад год је важна расправа, и питања која као да су преузета од ботовских дивизија СНС-а – на то се свла емисија Упитник,

режирана и припремљена у Немањиној 11.

У срамној представи на РТС-у радикал је говорио преко 15 минута, а портпарол СНС-а у лику водитељке читавих 13 – од тога 5 минута у настојању да прекине говорника. Три лидера опозиције говорили су значајно мање, приближно по 9 минута.

Иако осиромашени, грађани под принудом финансирају РТС и само захваљујући њима постоји. Они желе и треба да виде дебату – не опозиције и лажне опозиције, него најјачег опозиционог лидера Саше Радуловића и председника Владе. Сигурни смо да би то била емисија рекордне гледаности. C

Теодоровић Мали украо, копирао и преписао докторат

Био сам последњих неколико година, а и остао критичар који је јавно указивао на раширену појаву плагијата на српским универзитетима, па и у „докторској дисертацији“ кандидата Сенише Малог.

Етичка комисија Факултета организационих наука је недавно, на свом састанку одржаном 19. 12. 2016. године донела одлуку да се „одбија захтев за утврђивање неакадемског понашања у случају пријаве плагијата докторске дисертације др Сенише Малог као неоснован“.

Сви медији у Србији су пренели информацију да докторска дисертација кандидата Сенише Малог није плагијат. Ретки појединци који су упорно указивали на плагијат Сенише Малог су информацијама и саопштењима пренетим, пре свега, од стране прорезимске штампе практично дисквалификовани као недобронамерни људи и лажљивци. Потреба да напишем овај текст за мене је, пре свега, питање морала и части. Људске и професорске. За разлику од „Етичке комисије“ и „Научно наставног већа“ Факултета организационих наука, ја и даље и још више тврдим да „докторска дисертација“ кандидата Сенише Малог представља плаги-

јат. Велики плагијат. Доказе, од који ћу у овом тексту да назначим само неке, може да разуме сваки просечно образовани грађанин Србије. Просто не могу ни да замислим ситуацију у којој се, уз звуке Гаудеамус игитур, у свечаној сали Капетан Мишиног здања плагијатор, какав је господин Мали, промовише у доктора техничких наука. Једним одлучним „Не“, Универзитет у Београду на челу са ректором Бумбаширевићем мора да оправда своје име, традицију и углед у свету.

(...) Чланове Етичке комисије ФОН-а који су потписали извештај којим се у потпуности аболера кандидат Сениша Мали чинили су Др Милица Булајић, редовни професор, Др Младен Чуданов, ванредни професор, Срђа Бјеладновић, асистент, Верољуб Настић, референт у Студентској служби, и Милош Крсмановић, студент. „Докторска дисертација садржи оригиналне научне доприносе који су довољни за њену позитивну оцену“, пишу у извештају и потписују Верољуб Настић, референт у Студентској служби, и Милош Крсмановић, студент! Излазећи из оквира рада етичке комисије, један референт у студентској служби и један

студент су дали „експертску оцену“ о научним доприносима! Много је, чак и за Србију! Прихватање оваквих „експертских“ тврдњи, изнетих од стране службеника и студената, води нас у театар апсурда и потпуно поништава академску хијерархију и било какво бављење науком. (...)

„Процедуре пријаве и одбране спроведена у складу са законом“, пишу даље чланови „Етичке комисије“. То никада нико није оспорио. Оспорено је безочно отимање туђих научних резултата и приказивање као својих. Оспорена је интелектуална крађа. Чланови Комисије ФОН-а на једном месту у свом извештају стидљиво кажу да „докторска дисертација садржи одређене пропусте у начину цитирања које су занемарљивог обима“. Тиме обмањују јавност приказујући плагијат великог обима као занемарљиву грешку у цитирању. И ту смо стигли до велике неистине и свесног прећуткивања чињеница, које сваки добронамеран и просечно образовани читалац може веома лако да утврди.

Истина о плагијату кандидата Сенише Малог изгледа овако. Господин Стифанос Хаилемариам је на Универзитету у Гронингену одбранио докторску дисертацију 2001. године. Оригинални назив дисертације је „Corporate value creation, governance and privatisation restructuring and managing enterprises in transition The Case of Eritrea“. Др Стифанос Хаилемариам је данас декан на факултету за бизнис и економију на Универзитету у Асмари, Еритреја. Кандидат Сениша Мали је украо, копирао, преписао и приказао као своје делове текста, идеја, научних резултата и закључака дисертације господина Стифаноса Хаилемариама. (...)

Упоредну анализу преписаних делова „докторске дисертације“ кандидата Сенише Малог и докторске дисертације господина Др. Стифанос Хаилемариама извршио је Професор Раша Карапанца који живи и ради у Немачкој. Професор др Раша Карапанца ми је своју детаљну анализу „докторске дисертације“ господина Малог ставио на увид, а ја је достављам редакцији Данаса. Материјал професора Карапанце, уз личну комуникацију са професором Карапанцом био ми је од непроцењиве користи приликом писања овог текста. Поред преписивања текста из дисертације Др Хаилемариама кандидат Мали је директно преписивао делове дисертације и из рада „Нови модел приватизације у Србији“ аутора Бориса Беговића, Бошка Живковића и Бошка Мијатовића. Рад је објавио Центар за либерално демократске студије 2000. године. Посебан куриозитет у дисертацији Сенише Малог представља и директно преписивање са интернетских извора, на пример са Википедије.

Своју анализу дисертације кандидата Сенише Малог, праћену одговарајућом документацијом доставићу ректору Универзитета у Београду, академику Владимиру Бумбаширевићу.

Академик Душан Теодоровић

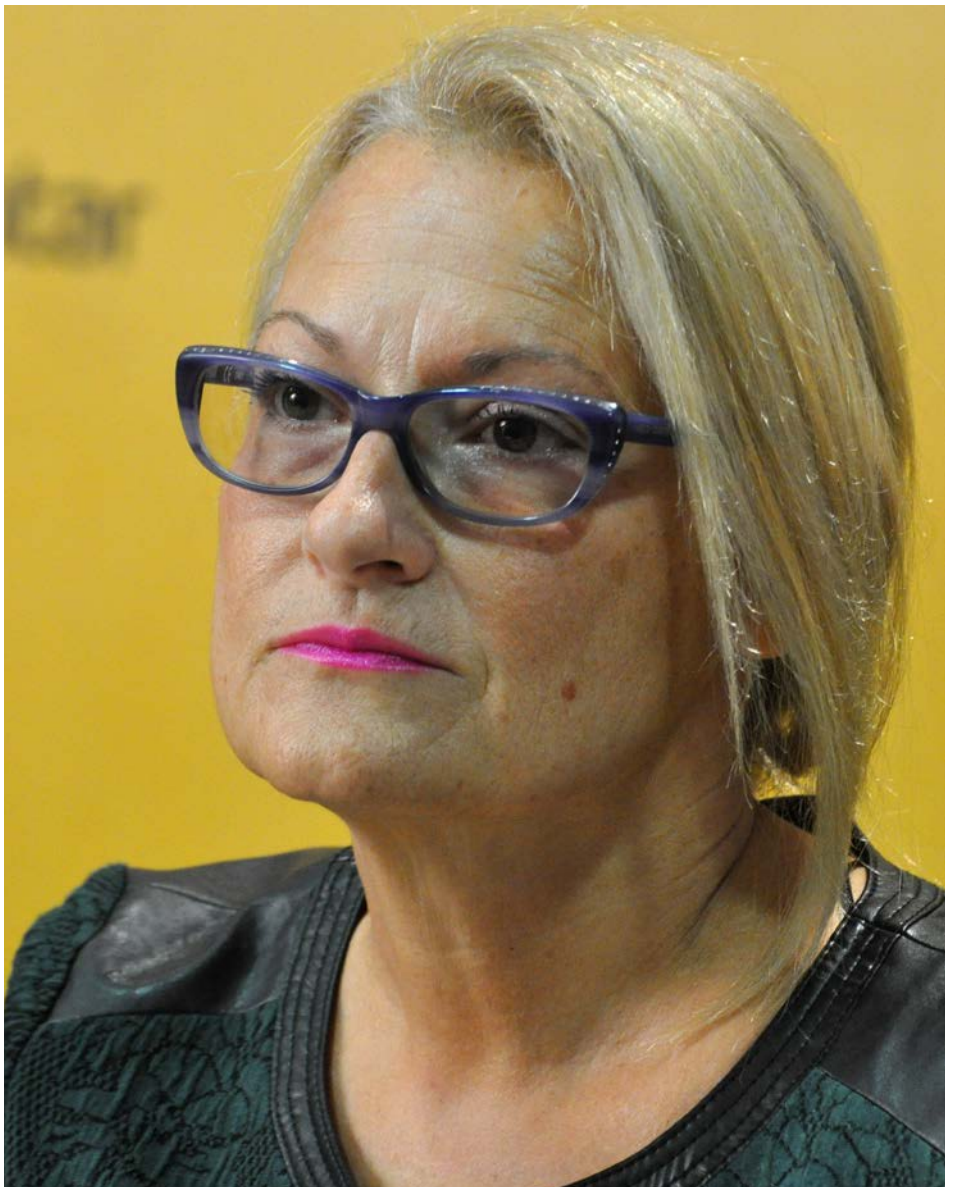
Деценијама у нашем друштву нема одговорних ни за пропала предузећа, ни за лоше приватизације, ни за пад хеликоптера, ни за Савамалу...

Ненормално мора да престане да буде нормално. Србији је потребна промена система, да криминалци буду у затворима, да пристojан свет може да живи нормално, а не да преживљава, да се морал, част, поштење, одговорност врате у наш живот и речник...

Одговорност је приоритетни постулат сваког стабилног и цивилизованог друштва. Засад се о одговорности само говори, и то се очекује у одређеним опозиционим круговима док је бахата власт у потпуности занемарује. Уз растуће наметање диктатуре, актуелна власт одбија да прихвати проблематику одговорности као услов свих услова модерног демократског друштва. Деценијама у нашем друштву нема одговорних ни за пропала предузећа, ни за лоше приватизације, ни за пад хеликоптера, ни за Савамалу...

Актуелна власт приказује себе као свемоћне спаситеље, при чему се свака опозициона мисао и политика представља као нелојална и издајничка. Фокусирајући се на очување и стално јачање своје власти и моћи, политичка квазиелита крши чак и елементарне норме етичности и чести, при чему се знатним делом ослања на бројне криминалне групације, често еуфемистички назване спортским навијачима. Тиме се даје до знања да држава нема озбиљну намеру да се обрачуна с корупцијом и криминалом. У таквом склопу друштвене патологије ненормално постаје нормално. Блокада до сржи корумпираног правосудног система ствара све већи осећај несигурности. Тужилаштво као да је заборавило шта је његова примарна функција, као и да тужилац мора да буде храбар, а ако то није, онда није тужилац, онда је крпа владајуће квазиелите. Груба манипулација потпуно подређених и удављених медија генерише моралну и политичку конфузију без преседана у историји ове земље. Одговора на битна егзистенцијална питања нема, а нема их јер власт нема интегритет. Једном изговорена лаж, једном дато неиспуњено обећање, као и неспособност да се сноси одговорност за пропусте и грешке урушавају интегритет појединца. Зато премијер нема интегритет, као ни владајућа квазиелита, која га слепо прати. За њих закони не важе, они без последица могу да руше, граде, поклањају и оно што није њихово, лажу, краду, убијају, пребијају...

Ко је убио Ђурувију, ко младе војнике на одслужењу војног рока, ко је обесправео на хиљаде малих акционара, ко је покрао пензиони фонд, где су кипарске паре, ко и данас поклања нашу имовину, ко је рушио три бараке? Одговор за све је исти: шљам који су унајмили они који се представљају или су се представљали као држава.

Тама је најгушћа пред зору

Пропадање Србије може се зауставити само ако се здраве снаге окупе око најнужнијег плана за спас Србије. Овакав савез са различитим системима вредности има смисла само ако постоји вероватноћа за победу на изборима и спровођење ороченог плана, без интереса да се влада, већ са жељом да се промени систем, с ороченим мандатом на годину дана. У години промене система треба увести потпуну транспарентност рада јавног сектора, забранити потписивање тајних уговора, пописати и проценити сву државну имовину, донети нове изборне законе, нов закон о финансирању политичких странака, ослободити медије, донети дуго најављиван закон о пореклу имовине, укинути противуставно смањење пензија, ставити ван

снаге штетне законе, отворити широку јавну расправу о правосудју, образовању и здравству, увести здравствено осигурање плаћено из буџета за све грађане, увести универзалну социјалну заштиту за сва домаћинства без примања, поставити темеље аграрне реформе, завршити реституцију и вратити отето... Тек тада са слободним медијима могући су и слободни избори.

Тама је најдубља пред зору, рекао ми је пре неколико дана драги пријатељ, господин Мијач, на додели награде „Верица Бараћ“ за борбу против корупције Душану Теодоровићу. А зора увек сване... C

Мирослава Миленовић,
заменица председника ДЈБ

Прикупљање потписа за оснивање странке Доста је било

Исцрпели смо потенцијал волонтерског покрета на републичком нивоу и желимо да будемо више од протеста против трулог система. Прерастамо у странку са циљем да победимо на изборима, променимо Србију и направимо здрав систем.

Посао смо започели најавом за онлине регистрацију 10. јануара и кренули са прикупљањем потписа на терену након српске Нове године. Тај посао управо приводимо крају, увелико смо прешли 9.000. Циљ нам иначе није био само да прикупимо 10.000 потписа, већ да имамо осниваче странке равномерно распоређене из целе Србије, па и из дијаспоре и због тога је организационо посао захтевнији. Посао прикупљања је трајао мало дуже због изузетно хладног

времена, сумњивих људи који су стајали испред канцеларија и посматрали ко улази, обијања канцеларија и великих проблема са добијањем одобрења да судски и општински оверивачи изађу на терен, док се нотари боје и кажу да ће нам платити да не прикупљају потписе.

Ми не користимо спискове људи, не правимо орук акције и не малтретирамо грађане позивањем телефоном или уцењивањем. Сматрамо да људи сами треба да дођу јер се ради о оснивачима странке, а не о подршци. Разлика није мала. Ми смо задовољни због чињенице да су нам оснивачи људи који су то заиста и желели да буду. Не можемо то да кажемо за друге, али нама је то важно. Радујемо се регистрацији странке и предстојећој скупштини.

Обијене канцеларије ДЈБ на Врачару

Седиште општинског одбора покрета Доста је било на Врачару обијено је у ноћи између 16. и 17. јануара. Непознати починиоци су однели компјутер, два монитора и два штампача и све испреметали. Све фиоке су испретурале. Претходна три дана у врачарској канцеларији ДЈБ прикупљани су потписи грађана за формирање странке и лопови су очигледно тражили оверене потписе који нису били остављени у канцеларији.

Обијене просторије затекли су активисти

врачарског одбора и одмах позвали полицију. Полиција је обавила увиђај, али су детаљи о починиоцима непознати.

Покрет сматра да су мотиви за обијање канцеларије на Врачару политички и да је повод био управо прикупљање потписа за оснивање странке Доста је било, као и покушај застрашивања активиста и симпатизера ДЈБ. Очигледно је да су управо до сада прикупљени потписи били главна мета починилаца. Ово нас,

Придружите се

Ми нисмо странка. Ми немамо партијски запослене чланове у јавном сектору. Такви никада нећемо ни бити. Ми немамо тајкуне и интересне групе иза себе, немамо привилеговане страначке привредике који добијају субвенције и уговоре од јавних предузећа и државе. Нећемо их никада ни имати. Ми смо грађани који заједно са вама плаћају све то.

Да бисмо покренули дубоке промене у друштву, треба нам ваша помоћ. Једино вама ћемо и полагати рачуне. Учланите се у наше удружење.

Ми сви плаћамо чланарину. Без чланарине удружење не може да ради. Неко мора да га финансира. Тај неко смо сви ми. Да би размонтирали паразитски страначки систем интересних група и тајкуна, наше финансирање може да дође само од грађана. Да бисте постали члан Удружења *Доста је било* – *Рестарт* потребно је да попуните приступницу и уплатите чланарину.

То можете преко нашег сајта www.dostajebilo.rs или у некој од канцеларија:

- Београд, Бранкова 21, тел 011/3282-600, beograd@dostajebilo.rs
- Нови Београд, Луја Адамича 26 в, novibeograd@dostajebilo.rs
- Нови Сад, Војвођанских бригада 22, тел 021/452-222, novisad@dostajebilo.rs
- Ниш, 29. Децембра бр. 14 б, стан бр. 2, nis@dostajebilo.rs
- Врање, Краља Стефана Првовенчаног бб, локал 18/3, vranje@dostajebilo.rs
- Крагујевац, Карађорђева бр. 34, kragujevac@dostajebilo.rs
- Краљево, Цара Лазара 38, 3. спрат, тел 036/307-307, kraljevo@dostajebilo.rs
- Чачак, Скадарска бр. 7, тел 032/340-550, casak@dostajebilo.rs
- Зрењанин, Житни трг бр. 2, zrenjanin@dostajebilo.rs
- Бор, Радничка бр. 22, Л 2, тел 030/2495-377, bor@dostajebilo.rs
- Суботица, Петра Драпшина 14, subotica@dostajebilo.rs
- Лозница, Марије Бурсаћ бр. 40, loznica@dostajebilo.rs
- Тител, Главна бр. 28, titel@dostajebilo.rs

наравно, неће спречити у формирању странке, а неће нас ни заплашити. Покрет Доста је било је најснажнија претња партократској и пљачкашкој власти СНС-а. Осуђујемо сваки вид политичког и физичког насиља, захтевамо да се починиоци овог напада што пре идентификују и приведу правди.